

N:o 39.

Af herr **Benedicks** m. fl., om ökad statsunderstöd åt svenska mosskulturföreningen.

Uti en till Kongl. Maj:t sistlidne höst ingifven skrift har svenska mosskulturföreningen gjort en underdånig framställning om aflåtande till innevarande års Riksdag af nådig proposition om ett statsbidrag till föreningen för år 1898 af 15,000 kronor, om hvilket belopp hon allt sedan år 1891 årligen petitionerat.

Denna skrift åtföljes af en berättelse om föreningens verksamhet samt redogör för föreningens stora behof af understöd. Landtbruksstyrelsen har vitsordat detsamma. Likaså har herr statsrådet och chefen för civildepartementet tillstyrkt, att understöd fortfarande beredes för eningen, men, i betraktande af den omständigheten, att sistlidna års Riksdag vid beviljandet af 13,500 kronor för innevarande år uttalat den uppfattning, att anspråken på statsbidrag till mosskulturföreningen måtte för en längre följd af år begränsas till högst detta belopp, icke funnit sig nu böra göra någon hemställan om förhöjning af sagda anslagssumma.

Svenska mosskulturföreningens stora och berättigade behof af understöd är, som sagdt, vitsordad, och skall hon kunna i samma utsträckning som hittills utöfva sin för fosterlandet gagnarika verksamhet och dessutom stå till allmänhetens tjänst med dess allt jemt stegrade anspråk på hjälp och råd vid förefallande behof, måste medel dertill beredas. Efter ingifvandet till Kongl. Maj:t af föreningens underdåniga framställning om statsbidrag, dagtecknad den 12 oktober 1896, har ytterligare anledning dertill kommit genom det förhållandet, att hon vid års-

mötet i Jönköping i november samma år måst bevilja sin mycket förtjente kulturingeniör, hvars verksamhet så lifligt af mossodlarne uppskattas, en med 500 kronor förhöjd årslön samt dessutom högre dagarfvode, uppgående tillsammans till bortåt 1,000 kronors förhöjning, för att kunna få bibehålla honom vid sin befattning, som ju kan sägas fullt motsvara en statens landbruksingeniörs, hvars lön härigenom staten inbesparas.

Alla hjälpkällor hafva anlitats af föreningen, men bidragen från hushållningssällskap och landsting hafva ej ökats i tillräcklig grad. Enskilde hafva lemnat bidrag på bidrag, men de räcka icke. Alltså finnes för föreningen intet annat val än att inslå på den för vårt fosterland så nedsättande utvägen att af brist på tillräckligt understöd inskränka sin verksamhet, som ju dock af utlandets auktoriteter så högt lofordats, så vida icke Riksdagen vill lemna kraftigare hjälp.

Med anledning af hvad sålunda ofvan anförts vågar undertecknad alltså vördsamt hemställa,

att Riksdagen beslutar att till understöd åt svenska mosskulturföreningen på extra stat för år 1898 anvisa ett anslag af femtontusen kronor.

Stockholm den 29 januari 1897.

G. Benedicks.

Gust. Er. Lewenhaupt.

Lars Berg.

Carl Klingspor.

Axel Fagerholm.

F. O. Bremberg.

Joh. P. Dahlberg.

Nils Trolle.

P. Bondesson.

Gustaf Björlin.
